1843. No. 167.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 de drie maanden.

DONDERDAG 24 AUGUSTUS.

De prijs der Advertentiën is, van een ... regels *f* 1,00, en voor elken regel daarboven ... centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De gewijzigde begrooting.

Wij hadden gehoopt, dat de omstandigheden, hetgeen den val van den heer ROCHUSSEN voorgegaan was, iederen opvolger zouden geleerd hebben, om zijne nalatenschap niet dan onder voorregt van boedelbeschrijving te aanvaarden. Wij dwalden; de heer VAN DER HEIM schijnt die zonder voorbehoud tot de zijne gemaakt te hebben. Men mag niet vergeten, dat hij zich daardoor ook voor alles aansprakelijk gesteld heeft. Het is het ongeluk van ons land, dat de ministers niet met het vroegere durven breken, maar liever voortbouwen wat men hun achterlaat. Zij wijzigen liever dan dat zij opbouwen.

Alle reden had men van den nieuwen minister van financiën eene geheel nieuwe begrooting gewacht, bij welker aanbieding hij rekenschap had gegeven van zijne wijze van beschouwing van onzen financiëlen toestand en had kunnen ontwikkelen, waarom hij eene verdere vermindering van uitgaven onmogelijk of gevaarlijk achtte, in hoeverre hij de heffing van nieuwe belastingen noodzakelijk oordeelde.

Zoodanige algemeene beschouwing heeft de heer VAN DER HEIM, schijnt het, onnoodig geacht: hij treedt in de voetstappen van den heer ROCHUSSEN gerekend, dat deze, ware hij minister gebleven, niet anders zoude hebben kunnen doen dan de tegenwoordige minister gedaan heeft. Hij heeft verkozen, de aanmerkingen van het voorloopig verslag der centrale afdeeling te beantwoorden. De aanmerkingen tegen de begrooting, door den heer ROCHUSSEN ingediend, worden door den heer VAN DER HEIM, als waren zij tegen hem gemaakt, beantwoord.

Doch deze aanmerking, als alleen den vorm betreffende, worde eens over het hoofd gezien: de eerste vraag moet zijn; heerscht nu in de thans gewijzigde begrooting een bewijs van een algemeen stelsel van vereenvoudiging, gelijk de natie dit wenschte, gelijk de vertegenwoordiging in haar antwoord op de troonrede dringend aanbeval?

Men vindt bezuiniging op verschillende punten, beknibbeling van enkele posten; een algemeen *stelsel* van vereenvoudiging zocht men vruchteloos. Dit laatste alleen kan redden; want dit laatste alleen ... Die bezuinigingen zelve schijnen meer genomen ten einde de belofte, op den dag voor de beraadslagingen over de conversie-wet gedaan, te vervullen, dan uit diep besef harer noodzakelijkheid. De minister zou ze althans liever nog wat uitgesteld, langzamerhand ingevoerd hebben. Voor ... heeft de regering de overtuiging, dat, »door eene plotselinge zoo aanzienlijke vermin»dering, veler belangen op eene bedroevende wijze »zullen worden benadeeld en vele nuttige en hoogst »wenschelijke werken zullen moeten worden nage»laten, hetgeen door eenen successiven voortgang »op den weg, welke de regering sedert 1840 heeft »bewandeld, zoude hebben kunnen vermeden zijn »geworden." De heer VAN DER HEIM huldigt hierbij dus openhartig en volkomen het staatkundig gedrag van den heer ROCHUSSEN. Een deficit van tien millioen in één jaar heeft hem van het nadeel van dat gedrag nog niet overtuigd. Eene slechte verwachting biedt het voor de toekomst, wanneer men aldus ziet, dat er wel een andere persoon aan het hoofd der financiën gekomen is, naar geene betere wijze van zien.

Wilde de heer ROCHUSSEN niet, gelijk de grondwet wil, alle uitgaven op de begrooting brengen, meende hij, dat daaronder de bijzondere rijksfondsen niet behoorden, de heer VAN DER HEIM schijnt die ongelukkige en zonder twijfel verkeerde meening te deelen. Ook hij heeft in de gewijzigde begrooting ze niet allen opgenomen.

Even als de heer ROCHUSSEN, weigert de heer VAN DER HEIM het drukken van de grondslagen der berekening.

Bleek die overeenstemming in denken en handelen tusschen den vorigen en den tegenwoordigen minister van financiën uit de beantwoording van de aanmerkingen der centrale afdeeling: zij blijkt niet minder uit de voorstelling der nieuwe belastingen.

Het luidt niet vleijend voor de Kamer, wanneer de nieuwe minister, na enkele wijzigingen van minder belang in het ontwerp gebragt te hebben, volhardt met het voordragen eener belasting, over welke de Kamer vrij eenstemmig zich tegen zijnen voorganger, als nadeelig, onstaatkundig, gevaarlijk, onzedelijk beklaagde. Denkt de nieuwe minister, dat de Kamer heden omhelzen zal, wat zij gisteren als geheel onaannemelijk verwierp?

Aan die zucht van den heer VAN DER HEIM, om de zaken daar weder op te vatten en voort te zetten, waar de heer ROCHUSSEN die liet, danken wij het, dat de minister over de verwerping der beruchte conversie-wet spreekt, als ware zij door hem voorgesteld. »Voor 's hands heeft men ge»meend;" zegt de minister, »het denkbeeld, om »door conversie der schuld eene besparing van uit»gaven te verkrijgen, te moeten laten varen, om»dat na de niet-aanneming van het voorgestelde »plan van conversie, de regering het vooruitzigt »mist, om thans eene andere wijze van conversie »met succes te kunnen beproeven."

Indien de heer ROCHUSSEN zoo gesproken had, dat ware volkomen begrijpelijk. Op zijnen opvolger rustte eene andere verpligting; hij weet, dat de Kamer eene conversie wenscht, maar zich alleen niet met het bestuur omtrent de wijze, waarop die geschieden zou, heeft kunnen verstaan. Hij behoorde dus daaromtrent zijne inzigten ontwikkeld, aan de Kamer verklaard te hebben, waarom hij eene andere conversie voor onmogelijk houdt. De zaak was belangrijk genoeg, om er eenige regels aan te wijden.

Wat moet nu het gevolg dier handelwijze zijn? Dat de Kamer, heeft zij achting voor zich zelve en besef van haren pligt, volhouden zal op den weg, welken zij insloeg; dat zij aan hare woorden getrouw blijven zal. Men heeft partiële bezuinigingen in de plaats gesteld van eene vereenvoudigde staatshuishouding. De Kamer kan dus niet medewerken tot eenen staat, dien zij bij hare opening luid en krachtig afkeurde. Nu of nooit is het tijd om te handelen, om de ministers te dwingen om òf het door hen ingeslagen pad, dat tot ons verderf leidt, te verlaten, òf plaats te maken voor anderen, welke beter onzen toestand inzien, meer moed en bekwaamheid hebben in het aanbrengen der middelen van genezing.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 2 *aug*. Uit Trapezonte zijn berigten ontvangen, welke melden, dat eene sterke Russische troepen-afdeeling een gedeelte Turksch gebied, Schanruklu aan de grenzen van Guriel, bezet heeft. Aanleiding hiertoe moet een strijd om het bezit dier landstreek tusschen de aangrenzende bevolkingen gegeven hebben, welke ieder oogenblik tot feitelijkheden dreigde over te slaan. De Russische militaire kommandant in Guriel moet intusschen verklaard hebben, dat zijne troepen onverwijld het Turksch gebied zouden ontruimen, zoodra genoegzame Turksche troepen zouden zijn aangekomen, om de rust en orde te handhaven.

(*A. A. Z.*)

GRIEKENLAND.

Uit de haven van Mytica bij Missolonghi verneemt men, dat een Oostenrijksch daar voor anker liggend schip, waarvan de kapitein wegens ziekte aan land was gegaan, en slechts vier man der ekwipaadje als wacht aan boord was gebleven, door roovers overvallen en geheel uitgeplunderd is, nadat zij vooraf de wacht vermoord hadden.

PRUISSEN.

Berlijn, 19 *aug*. Onze koninklijke schouwburg, een der grootste sieraden van het schoonste gedeelte der stad, is in den verloopen nacht, juist na honderd jaren bestaan te hebben, een prooi der vlammen geworden. Over het ontstaan van den brand kan niets met zekerheid gezegd worden. Bij de gewone visitatie, even na tien uur, bemerkte de in het gebouw wonende opziener nog niets en niettemin brak tegen half elf, waarschijnlijk in de garde-robe, de brand met groote hevigheid uit. Niets dan de vier buiten-muren is blijven staan. De koninklijke schouwburg was een werk van *Frederik den Groote*, die reeds als kroonprins het plan daartoe gemaakt had, en terstond na de aanvaarding der regering in 1740 bevel tot het bouwen van dezen kunsttempel gaf. Den 7den december 1842 was de honderdjarige opening feestelijk gevierd. Met groote moeite is het gelukt de naastgelegen paleizen van zijne koninklijke hoogheid den prins van Pruissen, en van Zijne Majesteit den graaf *van Nassau*, benevens de koninklijke bibliotheek voor de geweldige vlammen te bewaren.

Dusseldorp, 18 *aug*. Een zonderling voorval is thans het gesprek van den dag. Gisteren tegen den avond vond een koopman alhier een hem geheel onbekend persoon in een kamer van zijn huis. Op zijne vraag wat hij daar deed, gaf de onbekende geen antwoord, maar gaf door gebaarden te kennen, dat hij doofstom was. De koopman hield hem, echter, verdacht en liet terstond dienaren der politie halen. Intusschen was het den onbekende gelukt uit de kamer te ontkomen, en hij had den tuin reeds bereikt toen de politie aankwam. Ook jegens deze hield hij zich doofstom. Intusschen werd hij in verzekerde bewaring genomen, daar men reden vond om vermoedens tegen hem op te vatten. Naauwelijks honderd schreden van de woning des koopmans ontvlugtte hij, schoot een kommies, die hem op het roepen der poli-

tie-agenten wilde tegenhouden, met een pistool voor het hoofd; de kommis viel ter aarde en de onbekende ontvlugtte op nieuw. Eerst na tien minuten gelukte het hem te vatten, nadat een burger hem met eene sabel den hersenpan had gekloofd. De kommies moet niet doodelijk gewond zijn, maar de wond van den onbekende doet voor zijn leven vreezen. Hij had, behalve gemeld pistool met dubbelen loop, dat met schroot geladen was, twee dolken bij zich. Hij moet een uit de gevangenis ontkomen misdadiger zijn.

ENGELAND.

Londen, 19 *aug*. In de zitting van het Hoogerhuis van gisteren avond heeft lord *Aberdeen*, in antwoord op de vraag van lord *Brougham* verklaard, dat groote pogingen door Engeland gedaan waren geworden, om de Mexicanen te bewegen, de onafhankelijkheid van Texas te erkennen. Tot nog toe was men echter alleen geslaagd, om eenen wapenstilstand tot stand te brengen, welke, naar hij hoopte, tot eene erkenning van den éénen staat door den anderen leiden zal. Reeds had Engeland met Texas een handels-tractaat en een verdrag tot afschaffing van den slavenhandel gesloten; niemand meer dan hij (lord *Aberdeen*) wenschte de afschaffing der slavernij in Texas.

In dezelfde zitting werd de Iersche wapenwet voor de derde maal gelezen en aangenomen.

De *Morning-Post* zegt, dat lord *Aberdeen* de vier mogendheden uitgenoodigd heeft tot eene speciale conferencie over de Spaansche aangelegenheden, tot welke Rusland en Pruissen geweigerd zouden hebben toe te treden, als hebbende de bestaande dynastie niet erkend, doch verklaard zouden hebben, dat zij vastelijk hadden besloten, niet te gedoogen, dat eenige mogendheid zich zoude mengen in de regeling der Spaansche troons-opvolging.

— In den vroegen morgen van heden, even voor 2 ure, is aan de zuidzijde van den Teems, eenige honderd ellen ten oosten van Londen-bridge, een verschrikkelijke brand uitgebroken, welk op *Cottons-wharf* ontstaan is, die werf geheel in de asch gelegd en daarna *Toppings-wharf*, de kerk van *St. Olavius* enz., vernielde, en ook drie in de rivier liggende schooner-schepen, gedeeltelijk verbrand heeft. Het geleden verlies wordt geheel op ongeveer 100,000 £ berekend.

FRANKRIJK.

Parijs, 20 *aug*. Ten opzigte van de Spaansche tijdingen blijft er omtrent de onderwerping van de junta van Barcelona aan het nieuwe gouvernement te Madrid nog altijd een groot verschil tusschen de telegrafische en sommige bijzondere berigten; de eerste bevestigen het onderwerpen, de laatsten daarentegen zeggen dat zulks eene volstrekte onwaarheid is, dat de junta zich nog altijd den titel van opperste junta blijft aanmatigen en weigerachtig blijft zich naar een der besluiten van het ministerie te gedragen.

Een later uit het Barceloner blad de *Unie* getrokken berigt, van den 14den schildert de zaak met nog donkerder kleuren, en zegt.

» In den loop van den avond hebben er eenige wanorden plaats gehad, de nationale garde is bijeengekomen; eenige liberalen zijn met vliegende vaan de Rambla langs getrokken onder het geroep; *Leve de centrale junta! Weg met de gematigden! Weg met de meerderjarigheid der Koningin!* Op het oogenblik, waarop wij dit schrijven is de stad in rep en roer, de nationale garde loopt te wapen. Wij zullen zien. Patriotten zijt op uwe hoede!

» In de hoofdstad van Spanje heeft eene verschrikkelijke euveldaad, een ongehoorde aanslag plaats, gelijk aan die welke men in Portugal heeft zien gebeuren, toen *Costa-Cabral* er de vrijheid vernietigde. De mondigheid der koningin is er geproclameerd; de grondwet is geschonden en in Spanje heerst geen ander gezag, geen andere wet meer, dan van de baijonetten onder de bevelen van den dwingeland *Narvaez*.

» Wat moet het volk doen? te wapen loopen om zich aan het despotismus te onttrekken. Het is met de vrijheden van het vaderland gedaan, tenzij het volk gebruik make van de middelen, die het te zijner beschikking heeft. Te wapen alzoo! Te wapen, vrije Spanjaarden! De vrijheid of den dood! en oorlog aan onze nieuwe dwingelanden! Dat eendragt onze leus zij."

Binnenlandsche berigten

's Gravenhage, 21 *aug*. Uit Blokzijl ontvangen wij het volgende berigt omtrent een merkwaardig natuurverschijnsel, hetwelk aldaar sedert eenigen tijd wordt opgemerkt:

» In de nabijheid van Blokzijl, aan de binnenzijde van den zeedijk op Vollenhove, ligt een zoogenaamde kolk, bij de overstrooming van 1775 ontstaan, welke van rondom is gesloten, terwijl het niet bekend is of dezelve onder den grond eenigen zamenhang met de zee heeft. In deze kolk, welke eene diepte van omstreeks 12 ellen heeft, ontstond den 14den april jl. op den middag plotseling eene geweldige beroering, waarbij het water gedurende 7 of 8 minuten op onderscheiden plaatsen tot eene hoogte van twee ellen opsteeg en met geweld tegen den oever sloeg. Toen hetzelve daarna weder stil geworden was, merkte men op, dat het zijne vroegere helderheid verloren had en dat eene overgroote hoeveelheid visch bedwelmd op de oppervlakte dreef, die met netten opgeschept kon worden. Meer dan 1000 ponden paling werd op die wijze gevangen. Daar de voortdurend troebele toestand van het water scheen aan te duiden, dat de beweging in het binnenste van den kolk bleef aanhouden, werd 13 dagen later, op last van den gouverneur der provincie, een opzettelijk onderzoek bewerkstelligd, waarbij het bleek, dat de grootste diepte van 12 el tot op 8 el 8 palmen verminderd was, terwijl de anders zeer harde bodem week en modderig werd bevonden. Ook toen was het water en de oever met bedwelmden en dooden visch bedekt.

» Thans heeft men sedert de helft der vorige maand eene soortgelijke verandering van het water in en om Blokzijl opgemerkt, hoofdzakelijk van al de zoogenaamde Ossenweide bij de haven tot aan het kleine Gietersche meer. Hetzelve kreeg eene donkere kleur en werd troebel, en ook hier zag men eene menigte dooden visch opkomen, terwijl de nadeelige invloed van het water zich ook openbaarde bij den visch in de bunnen der vischschuiten, die van buiten in de haven kwamen. Het meest opmerkelijk is echter wel, dat ook enkele waterputten in de gemeente Blokzijl den invloed eener tot dus ver onverklaarde onderaardsche werking hebben ondergaan, en in plaats van het heldere frissche water, dat zij anders opleverden, slechts een bruinachtig troebel vocht geven. Er is thans eene hoeveelheid van dit laatste aan eenen scheikundige te Zwolle ter ontleding toegezonden en welligt zal dit onderzoek eenig meerder licht over het vreemde verschijnsel kunnen verspreiden."

's Gravenhage, 22 *aug*. In de zitting van de Tweede Kamer van heden zijn ingekomen eenige verzoekschriften en naar de daartoe bestemde commissie verzonden. Dezelve zijn: van verveeners te Smilde, provincie Drenthe, aandringende op de afschaffing van den accijns op den turf; van ingezetenen te Brielle, tegen de afschaffing der arrondissements-regtbank aldaar, van een medecinae doctor uit Gelderland, over staatkundige aangelegenheden; van een ingezeten uit Zeeland, tot herziening der wet op de jagt.

Zijn ingekomen de geloofsbrieven van den heer *de Jong*, die door de provincie Noord-Braband tot lid der Kamer is gekozen. De voorzitter benoemt eene commissie, om die geloofsbrieven te onderzoeken. Dezelve bestaat uit de heeren: *Luyben*, *van Rosenthal*, *van Goltstein*, *Buma* en *Petit*.

Deze commissie zich verwijderd hebbende, en na kort verwijl teruggekeerd zijnde, brengt verslag uit, bij monde van den heer *Luyben*, die te kennen geeft, dat, ofschoon in het extract van het verhandelde bij de provinciale staten van Noord-Braband, niet voorkomt of de gouverneur bij de verkiezing medegestemd hebbe, het tegendeel echter genoegzaam blijkt, daar van de 42 tegenwoordig geweest zijnde leden, 25 zich voor den heer *de Jong* verklaard hebben. Daar overigens al de verdere stukken van dien heer in orde bevonden zijn, zoo stelt de commissie zijne toelating voor.

De heer *Luzac* geeft in bedenking, dat in het extract uit de notulen der staten van Noord-Braband niet is opgegeven het getal stemmen op anderen dan den heer *de Jong* gevallen, terwijl dit toch de bedoeling is van de woorden *of anderzins* in artikel 5 van het reglement van orde der Kamer.

De heer *Luyben* zegt, dat, daar de groote meerderheid zich voor den heer *de Jong* verklaard heeft, die weglating geene nulliteit van de stemming zou te weeg brengen.

De heeren *Bruce* en *van Panhuys* verlangen, dat de zaak zal uitgesteld worden. Welligt kan men alsdan nadere bescheiden bekomen.

De heer *Luyben* doet zien, dat geene andere stukken kunnen geleverd worden, naardien het ingekomene reeds een extract uit de notulen zelve is.

De heer *van Rappard* herinnert dat dergelijke kwestie, als welke thans ter sprake is, zich ook in het begin der zitting heeft opgedaan, en da[t] [...] tot de toelating van het lid is beslist.

De heer *Luzac* toont aan, hoe uit de de[...] bij gelegenheid der al of niet toelating van de[n heer] *Telting*, de noodzakelijkheid gebleken is ook [de an]dere stemmen te kennen, vermits anders de bijzo[nder]heid nopens het briefje van *Lijckama* of [...] niet bekend zou geworden zijn.

De heer *van Rappard* zegt, dat dit hier van [toe]passing zou zijn, wanneer zich slechts 21 stem[men] voor den heer *de Jong* hadden verklaard. Thans [had] hij 25, en dus de volstrekte meerderheid gehad.

Bij hoofdelijke omvrage wordt, met 45 tege[n ...] stemmen, tot de toelating van den heer *de Jong* [be]sloten.

Tegen hebben gestemd de heeren: *Bruce*, *L*[...] en *van Panhuys*.

De voorzitter zegt het bewijs ontvangen te hebb[en,] dat de heer *de Jong* bereids den eed in handen [van] ZEd. heeft afgelegd. Dit nieuw gekozen lid n[eemt] dus, door den griffier binnengeleid zijnde, da[delijk] zitting.

De commissie tot de verzoekschriften brengt [ver]slag uit:

I. Bij monde van den heer *van Panhuys*:

1°. Op een adres van *W. J. Alpherts*, med. [doc]tor en wethouder der stad Culenborg, die verzoekt, bijaldien de betrekking van stads-geneesheer on[veree]nigbaar is met het lidmaatschap van het stedelijk [be]stuur, dispensatie van zoodanige bepaling te m[ogen] hebben. — De commissie stelt voor, naar aanle[iding] van artikel 104 van het reglement van orde, [eene] bijzondere commissie te benoemen.

De heer *Modderman* zegt niet genoegzaam inge[licht] te zijn, om dadelijk over een punt van zoo hoog[ge]wigt te beslissen. Het onderwerp is tot dusverre [niet] behandeld. Artikel 104 is tot nu toe niet toeg[epast] geworden. Hij stelt dus voor, de zaak in eene na[dere] zitting te behandelen.

Dit voorstel, van onderscheidene zijden onderst[eund] wordende, wordt tot het uitstellen besloten, ter[wijl] het rapport zal worden gedrukt;

2°. Op een adres van *A. Luyten*, officier van [ge]zondheid der 3de klasse te Neuzen, de tusschenk[omst] tot het bekomen van een eervol ontslag. — Ne[der]legging ter griffie;

3°. Op twee adressen, als: van den raad der [stad] Brielle, en van *G. W. Boon*, c. s., beide tege[n het] aangeboden ontwerp, tot wijziging der wet [op de] regterlijke organisatie, en bepaaldelijk tegen de [af]schaffing der arrondissements-regtbank te Brielle. [—] Griffie.

II. Bij monde van den heer *Boreel*:

1°. Op drie rekwesten, als: van *D. Hoksber*[...] onderling bij sommige gereformeerde afgeschei[denen] te Kampen; van *M. Wolthuis*, c. s. te Bierum [en] elders in de provincie Groningen; en van *J. Kok*, [...] te Mastenbroek en elders in de provincie Overijssel. I[n die] rekwesten wordt het verzoek uitgedrukt, dat adres[san]ten bij hun goed regt mogen worden gehandhaafd [als] belijders van de gereformeerde godsdienst. In het la[atste] verzoek wordt tevens aangedrongen, dat de gevan[gen] predikanten *Buddingh* en *Ledeboer* mogen wo[rden] ontslagen. De commissie stelt voor dit rekwest [ter] griffie neder te leggen.

De heer *Schooneveld*, ofschoon zich tegen deze [con]clusie verklarende, verlangt eenige inlichtingen [van] den minister nopens den gang van zaken ten de[zen.]

Z. Exc. de minister van eeredienst (die in de [ver]gadering tegenwoordig is), zegt dat vroeger welli[gt het] bestuur gemengd is geweest in de twisten, die [niet] strikt tot deszelfs beheer behoorden; dat men in [de] laatste gehouden synodale vergadering getracht [heeft] eene zoo noodwendige afbakening tusschen ker[k en] staat daar te stellen; dat de meeste verzoekschr[iften,] welke in den laatsten tijd ontvangen zijn, tot [het in]wendig beheer der kerk behooren, waarmede [de] staat niet kan inlaten, en dat hier dus het reg[t zijn] gewonen loop moest hebben. Uit de rede van [...] is gebleken, dat zich thans 135 afgescheidene ge[meen]ten in ons vaderland bevinden.

Overeenkomstig de conclusie der commissie [wordt] besloten het rekwest ter griffie neder te leggen.

2°. Op een rekwest van *Burghoff Magné*, [eige]naars eener papierfabrijk te Roermonde, die [hunne] industrie in de ernstige overweging der Kamer [aan]bevelen. — Ter griffie.

III. Bij monde van den heer *Menso*:

1°. Op een adres van *B. Cromjongh*, com[mies der] 's rijks-belastingen te Venburgen (Overijssel).

[illegible] over het aan hem, naar hij beweert, ten [illegible] verleend ontslag. — Orde van den dag.

[illegible] op een adres van *H. Ebmeijer* en drie an[illegible] commissarissen van de pelderij aan de Zaan, die [illegible] afschrift inleveren van een aan ZEd. ingediend [illegible] zij hunne bezwaren kenbaar maken [illegible] op den invoer van buitenlandsche [illegible] griffie.

[illegible] meer aan de orde van den dag zijnde, gaat de vergadering uiteen.

ANTWOORDEN *der regering op de aanmerkingen gemaakt tegen de twee-jarige staats-begrooting, over de jaren* 1844—1845.

(Vervolg van no. 166.)

I. HOOFDSTUK.

Huis des konings.

[illegible] opmerking, dat bij iedere afdeeling van dit [illegible] in overeenstemming met het 24ste artikel [illegible] voor de algemeene rekenkamer, gesteld [illegible] *artikel*, is voldaan.

II. HOOFDSTUK.

De hooge collegiën van staat, enz.

1ste AFDEELING.

De Staten-Generaal.

[illegible] 3. Op de vraag, of namelijk, de in den [illegible] staat uitgetrokken post van *commies-[illegible]*, werkelijk bestaat, kan toestemmend [illegible] geantwoord, daar zijne bezoldiging, sedert [illegible], uit den post wegens afloopende betalingen is [illegible] geworden; en daar zijne werkzaamheden, [illegible] aard der zaak, in het vertalen van stukken [illegible] zoo wordt betwijfeld, of van hem, na den [illegible] de voormalige zuidelijke provinciën, wel [illegible]grijke arbeid gevorderd is, zoodat deze post, zonder aanmerkelijk ongerief te veroorzaken, [illegible] te kunnen worden opgeheven, en aan den ti[illegible] daartoe termen zijnde, het pensioen, in [illegible]heid zijner dienstjaren, zal worden verleend.

[illegible] Er bestaan bij de regering geene bedenkin[illegible] den geuiten wensch, om ook aan de beide [illegible] der Staten-Generaal vrijdom van briefporten [illegible] kennen, en zal daaraan mitsdien worden [illegible]

[illegible] de verlangde afzondering der kosten [illegible]werk in een afzonderlijken post, zoo kan [illegible] het nut daarvan niet erkennen.

In de [illegible]deel een eigenaardig en stelselmatig [illegible] begrooting opgenomen beginsel, om de kosten, voor het *materieel* van eenig beheer, te zamen tegenover die van het *personeel* uit te [illegible]

[illegible]gens heeft de regering gemeend, de van wege de Staten-Generaal voor de dienst aangevraagde som[illegible] te kunnen volgen.

De besparingen, welke, zoo door de suppressie van [illegible] post van commies-translateur, als door eene dezer [illegible] plaats gehad hebbende regeling van het perso[illegible] griffie, op dit artikel zullen worden verkre[illegible]loopen over ieder der jaren 1844 en 1845 [illegible] zoodat de som van *f* 18,738 zal worden te[illegible]gt tot op *f* 15,830.

2de AFDEELING.

De raad van state.

[illegible] Ten aanzien van de gemaakte aanmerking op de hoegrootheid der bezoldiging van den secretaris [illegible] vice-president van den raad van state, ver[illegible] regering zich te mogen gedragen aan de [illegible] antwoorden op de processen-verbaal van de [illegible] begrooting over 1842 en 1843.

[illegible] van *f* 1000, genoten door het oudste lid [illegible] den raad van state, zijnde de eenige thans over[illegible]leven staatsraad, wiens aanstelling eenige jaren [illegible]ger dagteekent dan het besluit van 12 juli 1831, [illegible] 32, bij hetwelk de tractementen der leden van den raad van state, voor het vervolg, met *f* 1000 vermin[illegible]

[illegible] regering is steeds van gevoelen, dat het niet billijk is, aan ambtenaren, welke gedurende eenen [illegible]geren of korteren tijd hunne betrekking trouw heb[illegible] waargenomen, de hun eenmaal toegezegde trac[illegible]menten te onthouden, wanneer maatregelen van be[illegible] aanleiding geven, om, hetzij die tractemen[illegible] voor volgende titularissen te verminderen, hetzij [illegible] te supprimeren, en degenen die dezelve bekleed[illegible] in eene andere, minder bezoldigde over te plaat[illegible] De thans nog aan sommige ambtenaren verstrekt[illegible]nde toelagen, hebben derzelver oorsprong in [illegible] dier omstandigheden, en de regering vleit zich, dat deze grond van billijkheid door de Kamer, welke tot nog toe in het verstrekken dezer toelagen geene zwarigheid heeft gevonden, zal worden erkend, ten einde de ambtenaren, die door den staat bezoldigd worden, daarin aanmoediging tot ijverige en trouwe pligtsbetrachting mogen vinden, en niet afgeschrikt mogen worden tot het aanvaarden van soms moeijelijke, of zeer werkzame, maar hooger bezoldigde betrekkingen, uit vrees dat het hooger tractement, soms aan inkrimping onderworpen, hun zoude worden onthouden.

Art. 2. De post voor afloopende betalingen gebragt, moet niet zijn *f* 800, maar *f* 600, zijnde deze som aan eenen commies van staat als toelage verstrekt, ten einde zijne tegenwoordige bezoldiging te doen gelijk staan met die, welke hij, tijdens de suppressie van van de secretarie van staat, als commies bij dezelve genoot.

Het tractement van den secretaris van den raad van state, hoezeer thans slechts tot *f* 2,500 genoten wordende, is niettemin tot het bedrag voor die betrekking, bij koninklijk besluit van den 6den augustus 1831, no. 21, bepaald, op de begrooting gebragt, ten einde de gelegenheid niet te benemen, om, zulks geraden geoordeeld wordende, aan den tegenwoordigen titularis het volle genot der bezoldiging te verzekeren.

Bij eene nadere regeling van het personeel der referendarissen en commiesen van staat bij den raad van state, is het getal referendarissen van de 1ste klasse verminderd tot op 2, dat van de 2de klasse insgelijks op 2, en dat der commiesen van staat op 4.

Art. 4. Het is niet te ontkennen, dat er zeldzaam betalingen van reis- en verblijfkosten voor den raad van state noodig zijn; de mogelijkheid daartoe blijft niettemin bestaan, in het geval, namelijk, dat leden van dien raad met commissiën buiten hunne woonplaats belast worden, zoo als vroeger meermalen heeft plaats gehad; uit dien hoofde, vermeent de regering den post te moeten behouden, hoezeer dezelve slechts voor memorie is uitgetrokken.

De voor artikel 2 uitgetrokken som van *f* 20,712, is, ten gevolge der reorganisatie van het personeel bij den raad van state, verminderd met *f* 3,400 en teruggebragt, voor ieder der jaren 1844 en 1845, tot *f* 17,312.

3de AFDEELING.

De algemeene rekenkamer.

Art. 1. Het woord *toelage* overtollig zijnde is weggenomen, en was in navolging van de omschrijving bij de twee-jarige begrooting van 1842 en 1843, overgenomen.

Art. 2. Hoezeer de mogelijkheid bestaat, dat het personeel bij de algemeene rekenkamer nog eenige uitbreiding zal behoeven, zoo heeft men niettemin gemeend, de voor dit artikel uitgetrokkene som van *f* 83,400, tot op *f* 79,400, over ieder der jaren 1844 en 1845, te kunnen verminderen, waardoor nog altijd de gelegenheid openblijft tot het, des geraden, in-dienst-nemen van eenige geëmploijeerden.

4de AFDEELING.

De kanselarij van de beide orden.

Alle broeders der orde van den Nederlandschen Leeuw, welke geboren *Nederlanders* zijn, genieten de volle toelage van *f* 200; doch de in de orde opgenomen *vreemdelingen* zijn, volgens de deswege sedert de oprigting derzelve aangenomen cynosure, niet in het genot dier toelage.

Art. 2. De verhooging van dit artikel met *f* 400, bestaat, zoo als teregt wordt opgemerkt, uit de personele toelage, door den commies ter kanselarij sedert 1836 genoten wordende, en welke tot nu toe uit de afloopende betalingen is voldaan.

Overigens gedraagt zich de regering aan de beantwoording van § 4 der algemeene beschouwingen.

5de AFDEELING.

Kabinet des konings.

Art. 1. Zoo als bereids bij de overbrenging der aanhangige staatsbegrooting is te kennen gegeven, wordt de voor dit artikel meerder uitgetrokken som van *f* 1,500 niet aangevraagd, omdat in de werkzaamden van den directeur eene merkbare verandering is gekomen, maar omdat het billijk en oorbaar is geacht, zijne bezoldiging in meerdere evenredigheid te brengen met zijne moeijelijke en werkzame betrekking.

Art. 2. Dit artikel is niet met meer dan *f* 1,600, maar slechts met *f* 1,006 verhoogd; welke som bestemd is, om daaruit aan enkele ambtenaren van het kabinet des konings, in het vervolg, eene geringe verhooging van jaarwedde te kunnen verleenen; zoo uit aanmerking, dat van deze ambtenaren zeer veel en altijd doorloopende werkzaamheid moet worden gevorderd, als omdat hunne belooningen over het geheel zeer gering zijn, en meestal beneden het peil van de voor hunne rangen toegekend wordende sommen.

De overige *f* 400 werd vroeger, en tot dus verre, uit de afloopende betalingen bestreden, als personele toelage van eenen refendaris bij het kabinet des konings, welke vroeger als zoodanig bij de secretarie van staat eene hoogere belooning genoot.

Tot beantwoording van de vraag, waarom sommige besluiten des konings alléén door den directeur van het kabinet zijn onderteekend, kan tot toelichting strekken, dat die onderteekening niet geschiedt, om daardoor te voldoen aan art. 76 der grondwet, maar alleen dan, wanneer de koning dit noodig oordeelt ter bevestiging van de echtheid van hoogstdeszelfs naamteekening.

6de AFDEELING.

Pensioenen en afloopende betalingen.

Art. 1. Onder referte tot het antwoord op de 5de paragraaph der algemeene aanmerkingen, wordt, tot voldoening aan het geuit verlangen der Kamer, een nominative staat van de onder dit hoofdstuk ressorterende gepensioneerden overgelegd; uit dien staat blijkt, dat het cijfer op dit oogenblik *f* 35,722 beloopt, zoodat er voor de op te heffen wachtgelden en voor zoodanige pensioenen, welke verleend zullen moeten worden, niet meer dan *f* 8,533 overblijft.

Bij de onzekerheid, of er in het eerste jaar wel eenig versterf zal plaats hebben op een getal van 59 personen, had de regering gemeend, dezelfde raming ook voor 1845 te moeten behouden, doch is dezelve alsnu met een bedrag van *f* 4000 verminderd.

Art. 2. Dit artikel, hoezeer voor *memorie* uitgetrokken, was alleen daarom behouden, ten einde de overeenstemming met andere hoofdstukken te bewaren, op sommige van welke nog afloopende betalingen voorkomen. Vermits het echter tot geen bezwaar aanleiding kan geven, dit artikel te doen wegvallen, zoo is de 6de afdeeling onder een *eenig* artikel uitgetrokken.

Met betrekking tot den wensch, door vele leden te kennen gegeven, dat de uitgaven voor den *Hoogen Raad van Adel* mede op de begrootingen worden gebragt, wordt geobserveerd, dat de kosten van den Hoogen Raad van adel, vroeger in de staats-begrootingen opgenomen, daarin, op het uitdrukkelijk verlangen der Staten-Generaal, niet meer zijn gebragt en dat dezelve sedert uit de ontvangsten door dat collegie gedaan, zijn bestreden.

De regering stelt zich echter voor, om in het aanhangig onderzoek naar de verschillende nog aanwezige bijzondere fondsen, ook dat, waaruit de kosten van den Hoogen Raad van Adel worden bestreden, te begrijpen en nader in overweging te nemen, of hetzelve kan worden opgeheven, of bij eene regelings-wet zal moeten worden bestendigd.

Alvorens hiertoe te kunnen overgaan, is het noodig dat de liquidatiën met België omtrent de verschillende bijzondere fondsen, waarmede zich de gemengde commissie te Utrecht alsnog onledig houdt, zij tot stand gebragt, in afwachting van welke liquidatie het ondoenlijk is den waren stand dezer fondsen te kennen, en de overbrenging derzelve in 's rijks kas te doen plaats hebben, of eene regelings-wet voor dezelve voor te dragen.

Op dien grond, acht de regering het ongeraden thans ten aanzien van den Hoogen Raad van Adel eene verandering te brengen in hetgeen sedert het jaar 1820 heeft plaats gehad, en stelt zij zich voor, dat dit onderwerp vóór of bij de eerstvolgende tweejarige begrooting, met gemeen overleg der Staten-Generaal zal kunnen worden geregeld.

III. HOOFDSTUK.

Departement van buitenlandsche zaken.

1ste AFDEELING.

Kosten van het departement.

Art. 1. Vroeger, toen aan de betrekking van secretaris-generaal voordeelen verbonden waren ter zake van kanselarij-geschenken en de administratie van de buitendsche paspoorten, beliep deszelfs tractement *f* 4000. Die voordeelen bestaan thans niet meer, zijnde het geven van geschenken, zoo bij het sluiten van tractaten als bij andere gelegenheden, afgeschaft, en daardoor aanmerkelijke besparingen op de begrooting van het departement verkregen, terwijl verder, in het belang der reizenden, de kosten der paspoorten zijn verminderd.

Uit aanmerking van gemis dezer voordeelen, die op de bepaling van het vroeger tractement van invloed zijn geweest, heeft men het billijk geacht, dit tractement alsnu in eene meer gepaste verhouding te brengen met de veel omvattende en belangrijke werkzaamheden, aan meerbedoelde betrekking verbonden.

Niettegenstaande de eenigzins hoogere opvoering van dit tractement, beloopen de kosten van het personeel minder dan bij de vorige begrooting is uitgetrokken.

Toen is er toegestaan, op het IIIde hoofdstuk, voor tractementen . . . . *f* 28,800
en op het IXde hoofdstuk, B, afdeeling 2, art. 2, litt. *b*, voor toelagen . . . . . » 7,600

Te zamen . . . *f* 36,400
terwijl het thans benoodigde, voor een en ander, is begroot op . . . . » 31,400

en dus minder . . . . *f* 5,000
of, na aftrek der nu vervallen toelage van *f* 3,000, die door den laatstvorigen minister genoten werd . . . . » 2,000

Men kan zich de meening, dat een personeel van slechts 13 ambtenaren te groot zoude zijn voor de werkzaamheden bij het departement, niet anders verklaren, dan uit eene mindere bekendheid met die werkzaamheden, tot de behoorlijke verrigting van welke veeleer meerdere handen zouden kunnen gebezigd worden; doch door den dienstijver der ambtenaren, welke niets te wenschen overlaat, is tot dusverre in de behoefte, die men anders aan een grooter personeel zoude hebben, te gemoet gekomen.

De bediening bij het departement bestaat uit niet meerder dan één concierge, die tevens als bode en kamerbewaarder fungeert, en drie adsistent-boden waarvan één de dienst verrigt in de bureaux, één buiten dezelve, terwijl een derde als portier dienst doet.

Na deze inlichting, durft men het gerust aan de beslissing van het onpartijdig oordeel overlaten, of dit getal bedienden voor vermindering vatbaar is

Art. 3. De bureau- en locaal-benoodigdheden zijn zoo spaarzaam berekend, dat, al mogt ook het denkbeeld van het verleenen eener som, bij wijze van abonnement, voor deze uitgaaf, meer algemeen ingang vinden, die uitkoop toch niet wel minder zoude kunnen gesteld worden, dan de thang gevraagde som.

Indien overigens de verwezenlijking van dit denkbeeld, voor het meerendeel der onderwerpen bij dit artikel omschreven, mindere zwarigheid mogt ontmoeten, is nogtans het benoodigde voor briefporten te veranderlijk, en buiten bereik van huishoudelijke schikkingen, om eenig voordeel van een uitkoop te kunnen verwachten.

3de Afdeeling.

Verschillende uitgaven.

Volgens de grondwet is het hertogdom Limburg eene Nederlandsche provincie, *behoudens deszelfs betrekkingen tot het Duitsche bondgenootschap.*

Die betrekking bestaat hierin, dat het hertogdom (met uitzondering van Maastricht en Venlo en derzelver kringen) ook een Duitschen bondstaat uitmaakt, en dat het dezelfde verpligtingen moet vervullen, welke aan andere bonds-staten zijn of worden opgelegd.

De toetreding van Limburg tot den bond geschiedde, zoo als men weet, niet uit eigen beweging, of op aanzoek der Nederlandsche regering; het bondgenootschap vorderde eene schadeloosstelling voor hetgeen het door de afreding van België van een gedeelte van Luxemburg, verloor; en wilde men de getroffen schikkingen, met Belgie tot stand gebragt, of de uitvoering, niet vertraagd zien, dan kon men niet wel anders dan aan opgemelden eisch van den bond toegeven.

De verklaring van toetreding, van wege den koning in de bondszitting van 16 augustus 1839 afgelegd, hield in, dat bij de vereeniging van het hertogdom met Nederland, onder dezelfde grondwet, de toepassing aldaar van de Duitsche bondswet niet hinderlijk zoude wezen, en dat dezelfde verpligtingen, welke volgens den matrikel vroeger op Luxemburg rustten, thans collectief op Luxemburg en Limburg zouden overgaan.

De bond heeft, in de zitting van 5 september 1839, met die verklaring genoegen genomen, onder het vaststellen eener geringe wijziging in het cijfer van den matrikel, uit hoofde de bevolking van Limburg iets minder bedroeg dan het afgestane gedeelte van Luxemburg.

De leveringen in manschappen of geld, worden door de bondsvergadering omgeslagen over de onderscheidene bondstaten, in evenredigheid van derzelver bevolking, volgens den matrikel; en de aanslag van Luxemburg en Limburg, welke collectief geschiedt, wordt tusschen de beide landen verdeeld, als:

voor Luxemburg, in verhouding van 169,920 tot 326,659,

en voor Limburg, in de verhouding van 156,739 tot 326,659.

Zoodat Luxemburg in den collectieven aanslag der bondsverpligtingen steeds meer moet dragen dan Limburg.

Uit het hiervoren aangegeven blijkt duidelijk, dat de toetreding van Limburg tot het Duitsche bondgenootschap, bewerkstelligd door den drang der omstandigheden, niet anders dan als eene verbintenis op Nederland rustende kan worden aangemerkt, en dat het rijk aan de daaruit voortvloeijende verpligtingen, wat althans het geldelijke betreft, behoort te voldoen, en niet Limburg afzonderlijk, hetwelk, even als de andere provinciën, deszelfs aandeel draagt in de Nederlandsche schuld en de Nederlandsche belastingen, en alzoo billijkerwijze niet nog daarenboven met dergelijke lasten kan bezwaard worden.

Wat de vraag betreft, of de bondsvergadering met het contingent voor Limburg genoegen heeft genomen, zoo kan men berigten, dat er bij die vergadering, wegens de betrekking waarin dat contingent tot het Nederlandsche leger staat, tot nog toe geene aanmerkingen zijn gevallen.

4de Afdeeling.

Pensioenen.

Nopens de gevraagde opheldering omtrent het pensioen en wachtgeld van den bedoelden gewezen gezant bij het Duitsche bondgenootschap, wordt medegedeeld, dat door denzelven, behalve een pensioen van *f* 4000, hem verleend bij koninklijk besluit van den 3den mei 1818, no. 61, eene toelage, onder de benaming van wachtgeld, groot *f* 3000, genoten wordt, naar aanleiding van het koninklijk besluit van den 23sten juni 1826, no. 97.

Hoezeer die toelage hem als eene belooning voor bewezene diensten op het congres te Weenen van 1815 is verleend geworden, heeft men echter begrepen, dat het gelijktijdig genot daarvan met een pensioen van *f* 4000 niet bestaanbaar te achten is met den toestand der geldmiddelen; weshalve het voornemen bestaat, om daaraan, te rekenen met den aanvang van het volgende jaar, een einde te maken, en hem alleen het pensioen te laten behouden.

Dat de betrekking van partieulier-secretaris bij het gezantschap te Londen niet in den gewonen zin, maar steeds meer beschouwd is als 2de secretaris, mag daaruit worden opgemaakt, dat door denzelven eene bezoldiging wordt genoten uit 's rijks schatkist, dat hem, bij gelijktijdige afwezendheid van den gezant en den secretaris, meermalen de waarneming der zaken is opgedragen geweest, alsmede dat de laatstvorige particulier-secretaris als zoodanig bij een koninklijk besluit is ontslagen geworden; terwijl de tegenwoordige bij gelegenheid der verandering in het gezantschap, in het laatst van 1835, alsmede bij een koninklijk besluit, in deze zijne betrekking is gecontinueerd. Op grond van dien, vermeent men, dat het pensioen aan den vorigen particulier-secretaris te regt is verleend geworden. De vroegere door hem bekleede landbetrekkingen gaven hem daarop mede aanspraak.

Aan den laatstvorigen minister van buitenlandsche zaken is tot nog toe geen pensioen toegekend, als hebbende zich tot het bekomen daarvan niet aangemeld.

Ten slotte wordt hierbij overgelegd een gewijzigd ontwerp van het derde hoofdstuk der begrooting over 1844 en 1845, waarvan de eindsom *f* 29,000 minder bedraagt dan het eerst ingediende ontwerp, ten gevolge der toegezegde algemeene herziening der staatsuitgaven, welk gewijzigd ontwerp vergezeld is van eene toelichtende memorie en een nieuw ontwerp van wet.

(*Vervolg hierna.*)

Ingezonden stukken.

Aan de Redactie der Arnhemsche Courant.

Al de ambtenaren, bij het alhier gevestigd provinciaal geregtshof, zijn, volgens het wetsontwerp, houdende nadere bepalingen omtrent de regterlijke organisatie, geregtigd tot een pensioen, gelijkstaande aan ⅔ hunner jaarwedden. Ware niet toevallig de betrekking van advokaat-generaal bij dit hof vacant geworden, dan zoude hier, verondersteld, dat de wet werd aangenomen, aan pensioenen moeten worden uitbetaald eene som van *f* 20,500; terwijl door de bestaande vacature deze som tot *f* 18,300 wordt verminderd. Volgens daarvan ter griffie van dit hof gemaakte berekening, zal de verplaatsing der criminele regtspleging over de provincie Groningen van hier naar Leeuwarden, gens hoogere reisgelden der getuigen, eene me uitgave veroorzaken van *f* 7000, zoodat de aan lijke bezuiniging van het Groninger hof ten h eene zuivere som van *f* 5500 zal bedragen. Het hopen, dat onder de tegenwoordige raadsheere alsdan zullen zijn, die zich de verplaatsing naar warden laten *welgevallen*; men hoort evenwel tegendeel verzekeren; in dit geval zou de rege daar geen der tegenwoordige raadsheeren wacht doch allen pensioen zullen genieten, verpligt zijn nieuwe raadsheeren uit de provincie Groningen noemen, en voor hunne tractementen eene som *f* 6600 aan te wenden, welke som de aanvank uitgave doet stijgen tot *f* 31,900; dat is: *dat de bez niging aanvankelijk eene* MEERDERE *uitgave van honderd gulden zal te weeg brengen!* Om de b kening, in de memorie vervat, te kunnen begrij speculere men op het al zeer spoedig en menig afsterven der wachtgeld-genietenden!!

Men verwondert zich hier algemeen daarover, d regering doortastende bezuinigingen niet heeft doen afgaan aan hare nu voorgedragene exorbitante b tings-ontwerpen. Tot eene *doortastende* bezuinig het regterlijke evenwel zal men niet kunnen ove zonder herziening der grondwet, als wanneer d schaffing van alle hoven mogelijk wordt; bij zelfde gelegenheid men tevens het 's lands in des konings in evenredigheid zou kunnen br met de uitgestrektheid van het koningrijk e financiëlen toestand van hetzelve. Ook kond dan de Eerste Kamer der Staten-Generaal afsc Wanneer men alle provinciale hoven deed ver zou men één hof van appel voor civiele zak nen daarstellen, de criminele zaken overbren de regtbanken in de hoofdsteden der provinci en de correctionele appellen op den voet van voo inrigten.

Alleen doortastende bezuinigingen, in bijna al ken van bestuur, zullen aan den burger de zo *dige* overtuiging geven, dat het geld, hetwelk op nieuw in groote massa hem wordt afgevor nuttig wordt aangewend, en tevens, dat de onde des lands alsdan slechts eene ijdele hersenschim

Groningen, den 17den augustus 1843.

Een lid der regterlijke ma

(1) Het nadeel voor de criminele regtspleging, w voorgestelde vergrooting der jurisdictiën moet te we gen, zal alsdan ook vermeden worden.

Marktprijzen.

Nijmegen, 21 aug. 1843.

Oude Hooglandsche Tarwe, was door schaarsch lijk te bekomen, des benoodigden moesten bij ge à *f* 11.25 besteden; jarige *Cleefsche* en *Inlandsche* à *f* 8.50 te vergeefs geveild, voor een enkeld par *Hooglandsche* werd *f* 9.50 besteed; *Nieuwe In Cleefsche* ging van *f* 7 à *f* 8 redelijk goed af. *Rogge* is zeer vlug van de markt gegaan van *f* in jarige niets gepasseerd. — *Gerst* vond van koopers, doch men wilde tot die prijzen niet algem laten. — *Boekweit* *f* 7 à *f* 7.50. Er waren eenige *Nieuwe* ter markt, van vrij goede kwaliteit, vergeefs *f* 7 werd geboden — *Haver* slap *f* 2 à was een partijtje *Nieuwe* ter markt, hetwelk verkocht. — De ter veil geweest zijnde *Nieuwe*, van goede kwaliteit, doch werden over het geheel te houden, om te kunnen verkoopen; alleen zijn twee *Graauwe* voor *f* 9 à *f* 10.25 verkocht.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukke